

גד ערן

17.8.1977–3.3.2002

סיפור חייו

**ערן נולד לחנה ולאברהם ביום ג' באלול תשל"ז,
(17.8.1977) בראשון לציון, אח לאמיר.**

**ערן גדל והתחנך בראשון לציון. הוא החל את מסלול
לימודיו בבית-הספר היסודי 'יפה נוף', המשיכו בחטיבת-
הביניים 'המעייץ' וסיימו בבית-הספר התיכון 'עמית-
עמל' במגמת מדעי החברה.**

תמונות ילדות

תחביבים שהיו לערוז

ערן היה ספורטאי רבגוני שהרבה לשחות, שיחק כדורגל וכדורסל וגם מסנוקר לא משך את ידו. אהוב על הבריות, אוהב אדם ובעלי-חיים וגידל במסירות כלבה שמצא פצועה ברחוב.

לימודיו של ערן

**בכל שנות לימודיו היה ערן מהמעולים שבתלמידים
והמורות והמחנכות לא חסכו במילות שבח. וכך כתבה
שרה, מנהלת בית-הספר 'יפה נוף': "ערן הגיע לכיתה
א' כילד חמוד, ג'ינג'י נמרץ, שובב עם לב זהב."**

**במשך כל השנים, עד סיום הלימודים, הצטיין בכל
התחומים, בלימודים, בהליכות ונימוסים. בשמחה עזר
תמיד לחברים והיה חביב על כל המורים." במשך כל
השנים, עד סיום הלימודים, הצטיין בכל התחומים,
בלימודים, בהליכות ונימוסים. בשמחה עזר תמיד
לחברים והיה חביב על כל המורים."**

חריצות ושקדנות

רחל, המחנכת שלו בבית-הספר 'עמית-עמל', כתבה
להורים בין היתר: "ערן, 'גד גד' בפי חבריך לכיתה
נקראת, ג'ינג'י עם חיוך מבוש וצנוע, תורם ומוכן תמיד
לעזור לכל מבקש. תלמיד מצליח ואחראי מאוד, חדור
מוטיבציה לעזור למשפחה ולמדינה. לכל משימה
שנקראת לבצע תמיד השתדלת לבצע על הצד הטוב
ביותר.

**"בצה"ל שאפת, יותר נכון ידעת, שתשרת בתפקיד
קרבי. 'תפקיד לא קרבי לא בשבילי, 'אמרת. 'אני
אצליח ובצבא עוד יצדיעו לי. את תשמעי עלי
בעתיד". רחל אכן קלעה לשתי התכונות המרכזיות
שאפיינו את ערן: הנכונות לעזור לכל אדם והרצון
לשרת שירות קרבי, כפי שזה התבטא מאוחר יותר
בעת הגיוס.**

ערן בצה"ל

ערן התגייס לצה"ל במרץ 1996, ונאמן להכרזתו כי
"תפקיד לא קרבי לא בשבילי" התנדב להנדסה קרבית.
הוא סיים בהצלחה קורס מ"כים ושירת כמ"כ וסמל
מחלקה בהנדסה הקרבית.

תמונות של ערו בתפקידו

נפילתו

גד ערן

נפל ב-י"ט באדר תשס"ב [3.3.2002]

היה בן עשרים וחמש בנופלו

מקום מנוחתו: בית העלמין הצבאי ראשל"צ

ממילותיה של אמו

האם חנה כתבה: "עצובה ואכזרית הדרך בה נפרדנו.
בלעדיך החיים נראים אחרת, עכשיו הימים נהיו
ארוכים וקשים, נעלם החיוך הרחב שלך... איך נתת
לי נשיקה חפוזת ולא יכולת לתת חיבוק רחב שעד
היום כל-כך חסר לי... שימשת לי כאור בחיי, גאווה
גדולה וזכות להיות אמן... רציתי שתדע שתמיד
סבא נפתלי, אחיך אמיר ואני שאותנו מאוד כיבדת,
נישאר מאוחדים בשבילך ותמיד נדאג לזכור אותך
כי אתה היית כל עולמנו."

ממילותיו של אביו

האב אבי הוסיף: "ערן בני יפה התואר, נפש טובה עם
ערכים של עשייה מושלמת בכל. מלח הארץ, גיבור
מלכות, צדיק כתמר יפרח. בגן עדן תהיה מנוחתך.
תחסר לי מאוד-מאוד, אוהב ואזכור אותך לעד."

בית שלמז הצבאי

מתוך הספד אחיו

אחיו אמיר הספידו: "בתור ילדים תמיד הגנת עלי וגם כשגדלנו כך גם אתה גדלת והמשכת להגן עלינו, אבל הפעם מהגבולות... אתה המודל שלי לחיקוי. אני מעריך אותך בחיך ובמותך... אצלך המשפט 'ג'ינג'י זה אופי' זה לא סתם משפט אלא זו המציאות. תמיד עליז ומשרה ביטחון על כולם... אח שלי גיבור, אני מצדיע לך."

מכתב לאביו של ערן מהרמטכ"ל

ראש המטה הכללי
לישראל
170 - 7 - כא
התשס"ב
2002

צהא
סימנו:
ניסן
מרץ
25

מר גד

למיר גר, יקר,

איתך באבלך על מות יקירך, רב-סמל ערן גד, זכרוננו לברכה.

ערן, זכרוננו לברכה, נפל חלל ביום י"ט באדר התשס"ב, 3 במרץ 2002, בלחימה למען ביטחון מדינת ישראל ותושביה.

ערן שירת כמש"ק פלסים בפלוגת ההנדסה החטיבתית שבעוצבת "עידן", אשר בפקוד המרכז.

ערן היה מפקד מעולה, בעל יכולות מקצועיות גבוהות, אשר התנדב לכל משימה. האחריות והיוזמה שהפגין היוו דוגמה ומופת לחיילי היחידה. מפקדיו וחבריו מעידים עליו, כי ניחן בשמחת חיים, ובחוש הומור מפותח, וכי חיוכו לא מש ממנו.

בטוחני, כי חסרוננו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

הועלה לדרגת רב-סמל לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדע עוד צער.

למיר גר, יקר
שאוול מנפז, י"ט
ראש המטה הכללי

מכתב מאחיו של ערן

ערן אחי הגדול

קשה להאמין שאותך הצליחו להפיל, כי לי זה נראה בלתי אפשרי תמיד זקוף וגאה.

בתור ילדים תמיד הגנת עלי וגם כשגדלנו כך גם אתה גדלת והמשכת להגן עלינו אבל הפעם מהגבולות.

תמיד היית ותמיד תישאר הקרבי של המשפחה אתה המודל לחיקוי שלי אני מעריך אותך בחיך ובמותך.

אני מבטיח לך שאני כאן ואני לא הולך לשום מקום, אני ממשיך לעמוד לצד אמא וסבא, שאותם הכי אהבת.

אצלך המשפט "ג'ינג'י זה אופי" זה לא סתם משפט אלא זו המציאות תמיד צוחק תמיד עלי ומשרה בטחון על כולם.

אולי אף פעם לא אמרתי את זה באופן גלוי אבל רק שתדע שאני אוהב אותך וגאה בדרכך כמו שאתה אמרת שאתה גאה בי על היותי קצין.

זוכר שהתווכחנו תמיד מי יותר גבוה אז היום אתה יותר גבוה שם בשמיים.

תודה לכולכם שבאתם לכאן היום בדרכו האחרונה, בשם משפחתי ובשם אחי שמעריך זאת מאוד, נוכחותכם רק מחזקת את דברי כלפיו על חייו ועל פועלו.

אח שלי גיבור אני מצדיע לך.

תנוח על משכבך בשלום ותדע שאנחנו חזקים.

אמיר גר
4/3/2002

אנדרטה לנופלי שכונת נחלת יהודה במערכות ישראל

יהי זכרו ברוך

עורכות: ניצן ביטון, אלינוי
לוי, מעיין בן לוי.

בית-הספר ויצ"ו נחלת
יהודה 2018